

Mojžíš se rozhodl snášet příkoří s Božím lidem, nést pohanění Kristovo, protože upíral svou mysl k budoucnosti (budoucí odplatě)

SNC: Když Mojžíš dospěl, zřekl se postavení králova vnuka. Rozhodl se raději trpět společně s Božím lidem, než prožívat svůj život v nevázaném veselí na královském dvoře. Byl si vědom, že Bůh odměňuje své věrné, a proto si vážil potupy pro Krista více než egyptského bohatství.

Víra, jsme věřící, dokážeme vysvětlit v koho věříme a proč – to vše je OK.

Ale **VĚŘIT** také znamená dělat **ROZHODNUTÍ**.

Víra není pouhé pasivní přitakání k Boží existenci.

Víra je volba. Věřit znamená rozhodnout se. Rozhodnout se ke změně, která má vliv na naši budoucnost. Bez tohoto rozhodnutí je víra čistě akademická záležitost. A to není víra, o které hovoří Bible.

Apoštol Pavel v epištole židům ukazuje na víru Mojžíše. 3x zde říká **Mojžíš věřil, a proto...** Věřil a udělal rozhodnutí. Díky víře se v jeho životě něco změnilo, volba víry měla dopad na jeho budoucnost, a dokonce i na budoucnost jeho národa.

*Židům 11:24 **Mojžíš věřil, a proto**, když dospěl, odepřel nazývat se synem faraónovy dcery.*

25 Raději chtěl snášet příkoří s Božím lidem, než na čas žít příjemně v hříchu;

26 a Kristovo pohanění pokládal za větší bohatství než všechny poklady Egypta, neboť upíral svou mysl k budoucí odplatě.

*27 **Věřil, a proto** vyšel z Egypta a nedal se zastrašit královým hněvem; zůstal pevný, jako by Neviditelného viděl.*

*28 **Věřil, a proto** ustanovil hod beránka a dal pokropit dveře jeho krví, aby se zhoubce nemohl dotknout prvorozených.*

3 okamžiky z Mojžíšova života zmiňuje Pavel v listu Židům

1. Odmítl Egypt a připojil se k Izraeli (Hospodinu)
2. Vyšel z Egypta, nenechal se odradit hněvem faraona, zůstal pevný jako by viděl Hospodina (viděl neviditelného)
3. Ustanovil hod Beránka, dal pokropit dveře jeho krví (své i ostatních), tak zachránil prvorozené

Další okamžiky rozhodnutí na základě víry v životě Mojžíše:

- Hořké vody v Mara 2M 15
- Zdvížené ruce při modlitbě v boji z Amálekem 2M 17
- Zlatý býček, zastává se, přímlovce 2M 3,11 (v 5M 9,15-28 připomíná že se 40 dnů postil za Izrael, aby ho Hospodin nezničil) proto se i my modlíme a postíme...
- Bronzový had, 4M 21
- Vyslal zvědy a další...

1. Odmítl Egypt a připojil se k Izraeli (Hospodinu)

Exodus 2:10 Když dítě odrostlo, přivedla je k faraónově dceři a ona je přijala za syna. Pojmenovala ho Mojžíš (to je Vytahující). Řekla: "Vždyť jsem ho vytáhla z vody."

11 V oněch dnech, když Mojžíš dospěl, vyšel ke svým bratřím a viděl jejich robotu. Spatřil nějakého Egyptana, jak ubíjí Hebreje, jednoho z jeho bratří.

12 Rozhlédl se na všechny strany, a když viděl, že tam nikdo není, ubil Egyptana a zahrabal do písku.

13 Když vyšel druhého dne, spatřil dva Hebreje, jak se rvali. Řekl tomu, který nebyl v právu: "Proč chceš ubít svého druha?"

14 Ohradil se: "Kdo tě ustanovil nad námi za velitele a soudce? Máš v úmyslu mě zavraždit, jako jsi zavraždil toho Egyptana?" Mojžíš se ulekl a řekl si: "Jistě se o věci už ví!"

15 Faraó o tom vskutku uslyšel a chtěl dát Mojžíše zavraždit. Ale Mojžíš před faraónem uprchl a usadil se v midjánské zemi; posadil se u studny.

Egyptská princezna si adoptovala malé dítě, pojmenovala ho Mojžíš. A Bible pokračuje: v oněch dnech, když Mojžíš dospěl... a popisuje příběh, kdy Mojžíš práni Hebreje, zabije Egyptana, pak chce rozsoudit dva Hebrejské muže a když zjistí, že se ví o včerejší vraždě uteče do Midjánu.

Jenže podle Sk 7, kde Štěpán ve své obhajobě zmiňuje tento příběh bylo Mojžíšovi 40 let. Tedy žádný mladík, ale vyzrálý muž, v plné síle, muž, který ví, co dělá. Mojžíš udělal rozhodnutí, a Pavel říká, že to bylo rozhodnutí víry.

*Židům 11:24-26 **Mojžíš věřil, a proto, když dospěl, odepřel nazývat se synem faraónovy dcery. Raději chtěl snášet příkoří s Božím lidem, než na čas žít příjemně v hříchu; a Kristovo pohanění pokládal za větší bohatství než všechny poklady Egypta, neboť upíral svou mysl k budoucí odplatě.***

Byl vychován na dvoře faraona, měl nejlepší vzdělání, měl postavení, vliv, moc. Dokonce podle historických pramenů byl připravován na to, aby se stal faraonem. Vládl by jako „bůh“ velikému impériu. Myslím, že v jeho srdci se odehrával dlouhý boj. Na jedné straně úžasná budoucnost v mocné egyptské říši, na druhé straně Hospodin.

O Hospodinu, o vyvolení Izraele, o Abrahamovi, Izákovi, Jákobovi, Josefovi mu vyprávěla jeho matka, když byl malý, a ona ho pro faraonovu dceru vychovávala. A tehdy se rodila víra v jeho srdci. Jakmile dospěl, nevíme – v deseti letech, ve dvanácti, v patnácti – odešel na faraonův dvůr. Dnes mu je 40. A přesto to, co mu říkala matka, společné modlitby, bázeň k Hospodinu, živá víra, kterou viděl u svých rodičů ho natolik ovlivnila, že udělal rozhodnutí. Raději snášet těžkosti s Božím lidem, než žít v hříchu na dvoře faraona.

Raději mít poklad v Hospodinu (v Kristu), než vlastnit veškeré bohatství Egypta.

Raději se ztotožnit s národem otroků, než nosit jméno faraonovy dcery.

Nikdo z nás nestál v takové situaci. Ale něco malého z toho můžeme prožívat. Podobně jako PJ při pokušení na poušti:

Matouš 4:8-10 Pak ho ďábel vezme na velmi vysokou horu, ukáže mu všechna království světa i jejich slávu a řekne mu: "Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět." Tu mu Ježíš odpoví: "Jdi z cesty, satane; neboť je psáno: 'Hospodinu, Bohu svému, se budeš klanět a jeho jediného uctívat.'

Společnost nám nabízí mnoho možností, ale často za cenu toho, že musíme zapřít Krista. Věřit znamená rozhodnout se. Komu patřím, kam jdu, na které straně stojím, o je pro mne nejdůležitější.

Kdyby Mojžíš tvrdil že věří, a přitom se nadále **nazýval synem faraonovy dcery, žil příjemně v hříchu a užíval si všechny Egyptské poklady**, nebyl mužem víry, a Hospodin by si ho nemohl použít.

A co já?

Tento proces v Mojžíšovi dozrával 40 let. Ale jednoho dne přišlo rozhodnutí. Rozhodnutí, které znamenalo, že už se nemůže vrátit zpátky. Buď anebo, žádná zadní vrátka.

Rozhodnutí správné, postavil se na stranu Božího lidu, na stranu Hospodina. Ale jednu věc nezvládnul. Když viděl nespravedlnost, vzal to do svých rukou. Nakonec tak to byl zvyklý dělat v postavení faraonovy dcery. To byl ještě pozůstatek egyptských způsobů. Vidí, jak Egyptan ubližuje Hebrejovi, zasáhne. Možná měl silnější ruku, než předpokládal, Egyptan padá mrtvý na zem. Nikdo to nevidí, a tak ho pohřbí, zahrabe do písku.

Druhý den vidí dva Hebreje, jak se přou, chce jejich spor urovnat (opět způsob, který znal z faraonova dvora) ale slyší slova odmítnutí: kdo tě ustanovil soudcem nad námi? Ty k nám nepatříš, to si vyřídíme sami. Nebo to zas chceš řešit vraždou jako včera?

Mojžíšovi dojdou souvislosti, a rozhodne se utéct. Proč?

Ne proto, že zabil Egyptana, za to mu nic nehrozí. Egyptský princ, když se mu zdá, že některý Egyptan správně nevykonává svou práci, může jednat, jak uzná za vhodné. Klidně i zabít, v tom není problém.

Jde o jinou věc. Mojžíš odmítl, zřekl se svého postavení a veřejně dal najevo: jsem Hebrej. Stává se součástí národu otroků. A to je pro faraona nepřijatelné. Staví se do role vysvoboditele, vůdce rebelů, a ještě k tomu zabije Egyptana. To nemůže nechat faraon bez trestu.

A tak Mojžíš utíká, utíká do Midjánu.

Tak bylo to nakonec správné rozhodnutí, nebo ne?

Ano, bylo to rozhodnutí víry, byl to správný postoj i čin. Ale jeho srdce bylo třeba změnit, a proto musí dalších 40 let žít jako pastýř ovcí na poušti v Midjánu, aby si ho mohl Bůh připravit pro úkol, který s ním má.

Rozhodnutí víry přichází v jediném okamžiku. Ano, předchází mu určitý zápas, hledání. Ale pak přijde Boží impulz, a my uděláme krok víry. Postavíme se na stranu Krista, Božího lidu. Jenže to, v čem jsme žili, jak jsme přemýšleli, co nás formovalo není možné ze sebe setřást v jediném okamžiku. To je proces, kterým musíme projít, aby se změnilo naše myšlení.

Bůh nás pomalu proměňuje, naše postoje, náš charakter, naše reakce, naše myšlení, slovy i činy. Cílem je být podobný Ježíši, nést ovoce Ducha svatého, mít Boží srdce.

U Mojžíše tento proces trval 40 let. Tedy stejnou dobu, jakou žil na dvoře faraona.

Jakoby symbolicky nám tady Bible napovídá: tak jako se den po dni formovalo v Mojžíšově srdci myšlení a způsob života Egypta (světa), tak Hospodin den po dni formoval a proměňoval Mojžíšovo srdce, aby přemýšlelo a jednalo po způsobu Božím.

Samozřejmě z toho nemůžeme udělat pravidlo. Žil jsem 15 let ve světě, tak ve třiceti jsem proměněný. To by člověk, který žil ve způsobu myšlení světa 60 let a udělá čin víry, přijme Ježíše, musel žít 120 let, aby ho Bůh vychoval. Tak to není.

Ale Bible ukazuje princip.

Rozhodnutí víry je otázka jediného okamžiku. Ale žít vírou, být připravený pro úkol, který pro nás Bůh připravil je proces, který potřebuje čas.

Apoštol Pavel, když se setkal s Ježíšem udělal rozhodnutí víry. A ještě ten den, kdy byl pokřtěn vydává svědectví o Ježíši všude kam přijde. A Bůh se k němu přiznává.

A přesto, musí jít do ústraní, 3 roky je někde v Arábii, nic o něm nevíme, jen to, že si ho zde Bůh připravuje pro úkol, který pro něj připravil. Nést evangelium pohanům.

Jaký vliv na víru Mojžíše měla víra jeho rodičů?

Exodus 6:20 Amrám si vzal za ženu Jókebedu, svou tetu. Ta mu porodila Árona a Mojžíše.

Židům 11:23 Mojžíšovi rodiče věřili, a proto svého syna tři měsíce po narození ukryvali; viděli, že je to vyvolené dítě, a nezalekli se královského rozkazu.

Víra Mojžíšových rodičů měla na jejich syna veliký vliv. Možná to tak ze začátku nevypadalo. Když přišel na faraonův dvůr, do egyptských škol, vyrůstal uprostřed jejich kultury mohli si jeho rodiče myslet, že všechno, co do svého malého syna vložili nemělo smysl.

Ale Hospodin to semínko nechal vyrůst. A v pravý čas přineslo užitek.

Amrám, jeho otec žil 137 let, pravděpodobně zažil Mojžíšův útek do Midjánu, ale je otázka zda se dožil vyjití z Egypta. Na tom ale nezáleží.

Víra Mojžíšových rodičů dala jejich dítěti život. Nezalekli se králova rozkazu... jednali ve víře. Využili svou chytrost, moudrost, prozíravost...

Ošatka, Mirjam, Nil (Rabíni říkají, že když dítě plulo kolem domu faraonovy dcery anděl Gabriel ho zatahal za ouško, děťátko zaplakalo, a to pohnulo faraonovu dceru k tomu, že si ho šimla a následně adoptovala). – to jsou pohádky.

Pravda je: **víra rodičů** a zbytek **Boží režie**.

A víra rodičů měla vliv na rozhodnutí Mojžíše.

Vaše víra – matky a otcové, vaše modlitby mají veliký vliv na vaše děti, Na to, jakou cestou půjdou. Ale musí to být víra, která je vidět. Tedy ne akademická, ale víra, která dělá rozhodnutí.

Ale **VĚŘIT** také znamená dělat **ROZHODNUTÍ**. Víra není pouhé pasivní přitakání k Boží existenci. Víra je volba. Věřit znamená rozhodnout se. Rozhodnout se ke změně, která má vliv na naši budoucnost. Bez tohoto rozhodnutí je víra čistě akademická záležitost. A to není víra, o které hovoří Bible.

Mojžíšovi rodiče věřili, a proto...

Až se jednou ohlédneme zpátky, anebo až se naše děti, vnoučata ohlédnou zpátky, budou moci říci: Moji rodiče věřili, a proto...

Řeč Štěpána

Skutky apoštolské 7:20 V té době se narodil Mojžíš, kterého si Bůh vyvolil. Po tři měsíce o něj pečovali doma;

21 a když ho museli odložit, ujala se ho faraónova dcera a starala se o něj jako o svého syna.

22 Byl vychován ve vši egyptské moudrosti a byl mocný v slovech i činech.

*23 **Když Mojžíš dosáhl věku čtyřiceti let, přišlo mu na mysl, aby se podíval, jak žijí jeho izraelští bratři.***

24 A tu uviděl, jak s jedním z nich nějaký Egyptan zle nakládá; přispěchal tomu ubožákovi na pomoc a pomstil ho tím, že Egyptana zabil.

25 Myslel, že jeho bratři pochopí, že je chce Bůh skrze něho zachránit; ale oni to nepochopili.

26 Druhého dne mezi ně zase přišel, právě když se dva z nich rvali; snažil se je smířit, a proto jim řekl: `Co to děláte? Jste přece bratři! Proč ubližujete jeden druhému?`

27 Ale ten, který svého bližního napadl, odstrčil Mojžíše a řekl: `Kdo tě nad námi ustanovil vládcem a soudcem?`

28 Snad mne nechceš také zabít jako včera toho Egyptana?`

29 Když to Mojžíš slyšel, utekl z Egypta a žil v zemi madiánské; tam se mu narodili dva synové.

*30 **Když uplynulo čtyřicet let, zjevil se mu na poušti u hory Sínaj anděl v plameni hořícího keře.***